

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5282/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланко Ракић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Гојковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1074/19 од 11.09.2019. године, на седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1074/19 од 11.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1074/19 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 611/17 од 10.12.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име дуга по основу неисплаћених радова и материјала за извршене радове на стамбено-пословном објекту тужене у ..., ул. ..., исплати износ од 9.849,44 еура у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом по стопи ЕЦБ за еуро у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате, почев од 01.01.2010. године до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев за разлику између досуђеног износа од 9.849,44 евра и траженог износа од 10.765,53 еура, као и за разлику између досуђене камате почев од 01.01.2010. године и тражене камате од 06.08.2009. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове поступка у износу од 340.457,60 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је одбијен као неоснован више постављени захтев тужиоца од досуђеног износа до захтеваног износа од 371.582,60 динара, као и за разлику између досуђене и тражене камате на трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1074/19 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена, и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен, а делимично одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, односно не указује на постојање другачијих одлука, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 21.07.2014. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.373.259,30 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић